

[Svend Haugaard]

ning bag ved tipsloven, og vi vil ikke risikere at bryde det brede forliggrundlag. Men vi vil holde ministeren fast på løftet om forslag til efteråret, så der ikke sker yderligere udsættelse. Et forslag, som kan få samme gode virkning for idrætten til samme tid, men uden den politisering, som venstres uheldige optræden i denne sag ellers giver anledning til.

Vi vil derfor stemme imod venstres forslag.

Ellemann-Jensen (V):

Det er beklageligvis rigtigt, som hr. Svend Haugaard siger, at denne i sig selv forholdsvis lille og uskyldige sag er blevet til en partipolitisk sag; men når ansvaret herfor skal placeres, så må venstre melde hus forbi, det må skyldes skatteministerens optræden, der jo i denne sag er rent ud sagt fantastisk.

Der har været talt meget om, at venstre skulle have brudt et forlig, og ministeren stillede også spørgsmål om det under anden behandling – desværre på et tidspunkt, da talerrækken var afsluttet, så der ikke var mulighed for at svare. Men siden er der jo også kommet nye oplysninger frem om, hvad der egentlig er foregået i den sag, og hvad der er baggrunden for, at vi i venstre har fremsat lovforslaget.

For det første må man jo sige, at et forlig, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt, udløber med en valgperiode, så man må altså opfatte det forligsbegreb, der er ført ind i debatten, som noget, ministeren har opfundet til lejligheden. Hvis det virkelig er rigtigt, at der foreligger et forlig, ja, så har ministeren selv brudt det med det løfte, han nu har oplyst at have givet allerede i januar til idrættens organisationer. Vi var bare ikke sikre på, at der var tale om et egentligt løfte fra ministeren. Vi mente, at der var tale om, at ministeren let og elegant ville slippe uden om et problem, der siden ville være ret let at lade ligge, da det jo ville kræve lovgivning med tilbagevirkende kraft til efteråret. Det er baggrunden for, at venstre fremsatte dette lovforslag. Det var for at holde fast på det flertal, vi mente kunne samles om at sikre idrætten og ungdomsorganisationerne de midler, der er tale om her.

Men hvad er så baggrunden for, at ministeren har udfoldet en rent ud sagt fabelagtig

energi for at få dette lovforslag skubbet til side, en helt fantastisk energi? Tænk, hvis ministeren var lige så energisk på andre og væsentligere sagsområder! Ja, det ene formål kan jo være det, vi havde mistanke om i starten, nemlig at ministeren vil slippe udenom. Men dér må vi sige, at sådan som denne sag er gået, kan vi da glæde os over, at skulle vores forslag endelig blive stemt ned i dag, så har vi i hvert fald skubbet ministeren ind i sådan et hjørne, at han ikke kan løbe fra sit løfte til efteråret. Vi skal så nok lade være med at drille ministeren med, at det rent faktisk er ham, der først har brudt det forlig, han mener eksisterer, da vi mener, der er tale om et ikke-forlig.

Den anden hensigt, ministeren kan have – og det er vel dér, han efterhånden er kommet hen – er, at ministeren selv vil lege julemand. Det skal være ministeren selv, der kommer til idrætsorganisationerne til efteråret med den store håndbevægelse og siger: værsgo, her har I noget! Farven på julemandsdragten svarer jo ganske godt til farven på den støtte, som ministeren har fået skrabet sammen i sit forsøg på at få afvist vores lovforslag.

Jeg synes, vi har fået en god demonstration her på den sidste dag af denne helt egenrådige og let fordærv... undskyld, let fornærmelige minister, der altså er rede til at sætte en person foran sagen, om nødvendigt med støtte fra den venstre side i salen, samt naturligvis de skattepolitiske æsketrolde fra det radikale venstre.

Dohrmann (FP):

Jeg synes, det er meget beklageligt, at de sædvanlige forligspartier for et par år siden lavede et forlig, som de åbenbart ikke kan blive enige om rækkevidden af, hvilket nu resulterer i, at idrætsorganisationerne bliver gjort til en politisk kastebold. Det er meget uheldigt, for jeg tror da, alle kan se, at der udføres et glimrende stykke arbejde inden for de organisationer.

Det hele startede med, at skatteministeren stillede idrætsorganisationerne i udsigt, at staten kun skulle have de nuværende 19 pct. Derefter stillede jeg det spørgsmål til skatteministeren, om han ville gennemføre det i denne samling. Svaret var, at det mente skatteministeren ikke der var tid til. Derefter fremsatte venstre et forslag, og det har så